

Sygn. akt: XU-177/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 26 listopada 2013r. we W.

sprawy z odwołania **E. R.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 07 lutego 2013r. znak: O.-07- (...)

w sprawie **E. R.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

1. oddala odwołanie.

zasądza od wnioskodawcy na rzecz strony pozwanej koszty zastępstwa procesowego w kwocie 120,00 zł

Sygn. akt X U 177/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z 07 lutego 2013r. przyznał powodowi E. R. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 12 lipca 2012r. za doznany 5% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 3400 złotych. W postępowaniu przed organem rentowym Lekarz Orzecznik ZUS w dniu 16 stycznia 2013r. ustalił u powoda 5% uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami tego wypadku.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawca wnosił o zmianę decyzji i przyznanie prawa do wyższego odszkodowania z tytułu doznanego w dniu wypadku urazu w wysokości 10 krotnego średniego miesięcznego wynagrodzenia za pracę z VI podstawowych działów gospodarki narodowej. Ostatecznie sprecyzował swoje odwołanie w ten sposób, że domagał się przyznania jednorazowego odszkodowania za doznany w wypadku uszczerbek na zdrowiu w wysokości 35 000 złotych i ustalenie 20 lub 30% uszczerbku na zdrowiu.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód E. R. z zawodu technik, prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, w dniu 12 lipca 2012r. uległ wypadkowi przy prowadzeniu tej działalności.

W dniu 10 października 2012r. strona pozwana sporządziła kartę wypadku przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej.

Dowód: 1) karta wypadku nr SER – 2/300/2012r.

2) przesłuchanie wnioskodawcy – k.13v as.

W dniu 14 listopada 2012r. wnioskodawca wystąpił do strony pozwanej z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem przy pracy w dniu 12 lipca 2012r.

Na wniosek wnioskodawcy wydane zostało w dniu 16 stycznia 2013r. orzeczenie przez lekarza orzecznika ZUS, który ustalił, iż następstwa przebytych urazów uzasadniają orzeczenie u powoda uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% z poz. 123a.

Z wydanym orzeczeniem powód zgodził się i nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS.

Decyzją z dnia 07 lutego 2013r. przyznano powodowi jednorazowe odszkodowanie w kwocie 3400 złotych za doznany 5% uszczerbek na zdrowiu.

Dowód: akta odszkodowawcze i dokumentacja orzecznicza ZUS.

Postanowieniem z 25 kwietnia 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia wysokości % uszczerbku, jakiego wnioskodawca doznał na skutek wypadku przy pracy w dniu 12 lipca 2012r.

W wydanej w dniu 15 czerwca 2013r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u powoda stan po urazie głowy, stłuczeniu klatki piersiowej – bez złamań, stan po złamaniu trzonu kości łokciowej prawej w 1/3 dalszej, wygojone prawidłowo, bez ubytków funkcji kończyny i wydali opinię, że na skutek wypadku przy pracy w dniu 12 lipca 2012r. wnioskodawca doznał 5% uszczerbku na zdrowiu zgodnie z poz. 123a zał. do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania – Dz.U.234, poz.1974.

Dowód: opinia biegłych sądowych z 15.06.2013r. - k.14 - 16 a.s.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodził się wnioskodawca i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej AM we W., gdyż jego zdaniem biegli ocenili doznany uszczerbek na zdrowiu „na oko” i przemilczeli rokowania na przyszłość.

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2013r. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych z Zakładu Medycyny Sądowej AM we W.

Z treścią wydanej opinii w sprawie zgodziła się strona pozwana.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Na wstępie należy wskazać, iż bezspornym w sprawie pozostawały wystąpienie i ocena zdarzenia z dnia 12 lipca 2012r., jako wypadku przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Sporny między stronami był jedynie rozmiar uszczerbku, jaki doznał w konsekwencji wypadku E. R. oraz ustalona w oparciu o tenże uszczerbek wysokość jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia wypadkowego.

Zgodnie z art. 11 w związku z art. 16 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz.U. nr 199, poz.1673; ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. W wydanej opinii biegłych sądowych został ustalony długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% z poz.123a. zał. do rozporządzenia (...) z 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania – Dz.U.234, poz.1974.

Wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest rzetelna oparta na dokumentacji i badaniu powoda i zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia w sprawie została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem powoda. Zdaniem Sądu opinia w sprawie jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u powoda. Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegli wydający opinie w niniejszej sprawie złożyli przed objęciem funkcji przysięgę, którą są związani i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 § 1 kpc - na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Biegli sądowi podzielili stanowiska organu rentowego i orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 roku w sprawie I PR 148/90 (OSP 1991/11/300) stwierdził, iż Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Z tego też powodu, Sąd nie znalazł podstaw do uznania zasadności zarzutów wnioskodawcy, przy jednoznacznej ocenie medycznej dokonanej przez biegłych sądowych.

Skoro opinia biegłych sądowych w niniejszej sprawie była jasna, logiczna i w zasadzie nie podważana przez wnioskodawcę poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę orzeczenia.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych sądowych Zakładu Medycyny Sądowej AM we W., gdyż wydana w sprawie opinia nie została podważona przez merytoryczne zastrzeżenia, a samo niezadowolenie z wydanej opinii nie może być podstawą do wydania opinii przez inny zespół biegłych sądowych. Nie jest podstawą do dopuszczenia dowodu z opinii innego zespołu biegłych sądowych okoliczność, iż wydana w sprawie opinia jest dla strony niekorzystna. Prowadziłoby to, bowiem do prowadzenia postępowania tylko dla otrzymania korzystnej opinii w sprawie.

Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia.

Wnioskodawcy nie przysługuje więc prawo do dalszego jednorazowego odszkodowania.

W związku z powyższym na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i

celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika strony pozwanej Sąd orzekł na podstawie § 11 ust 2 zw. z § 2 ust 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013, poz.490).

Sprawa o jednorazowe odszkodowanie jest sprawą z ubezpieczenia społecznego, do której mają zastosowanie przepisy § 11 ust 2 zw. z § 2 ust 1 i 2 cyt. rozporządzenia. Sąd uwzględniając rodzaj i stopień złożoności sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika strony pozwanej zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości podwójnych kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.